

Ben Bir ocuklum

– Silezya · 29 Haziran 2025

Sisli bir gecede doğdum ben,
Ne sıcak bir anne kucağı
Nede güvenli bir baba şefkati yoktu.
Soğuk bir duvar ilk dostum oldu...
Sonrası hep sessizlik,
Ve yalnızlık.

Minicik bedenimle ağır yükler taşıdım ben
Elimi tutan olmadı hiç
Ben düşerken; acı hissetmedim
Bir mendildi oyuncağım,
Tek hayalim di“anne” sesi.
Gözlerim,
yaşıtlarım gibi parlamadı
çünkü ben
ışığı hep yıldızlarda gördüm

Babam mı?
O, en çok yokluğuyla
canımı yaktı.
Hiç “evlat” demedi bana,
adımı bile bilmiyordu belki.

Sokak lambalarına anlattım
çocuk kalamayan içimi.
Çünkü insanlar acımasız dı
Bir karton kutuda
sığındım yaşama.
Yağmurla ıslandım,
açlığa sarılıp uyudum.
Ben...
küçücük bir bedenle
koca bir dünyaya direndim.
Düştüm ama yıkılmadım
Kimse bilmedi

Ben hiç ocuk olmadan geçtim dünyadan

Belki bir gün

bir kalp duyar kimsesiz bir bedeni

İŖte ozaman ocuk olmak

sadece baŖkalarının hakkı olmaz...

 SİLEZYA